

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

IV. Unde desumenda sit Distinctio specifica moralis Peccatorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

QUÆSTIO IV.

Unde desumenda sit Distinctio Specifica moralis Peccatorum?

39. **U**T ex Titulo Quæstionis patet, in proposito non est sermo de Distinctione Specifica physica peccatorum, id est, de illa, qua peccata secundum suum esse materiale ab invicem distinguuntur (quæ distinctio desumitur ab objectis, cum generaliter actus distinguuntur per objecta) sed de Distinctione Specifica morali. Ratio est: quia hic loquimur de Distinctione Specifica peccatorum in ordine ad Confessionem Sacramentalem, utpote cum juxta Concilium Trid. *Sess. 14. cap. 5. & can. 7.* & Theologos unanimiter, teneantur Fideles in Confessione peccata sua explicare non solum quoad numerum, sed etiam quoad speciem, ac circumstantias peccati speciem mutantis: ad hoc autem parum refert scire distinctionem, aut unitatem physicam peccatorum. Sic enim occisio Laici, & Clerici, sunt quidem physicè loquendo ejusdem speciei, non tamen moraliter, utpote cum occisio Clerici superaddat specialem malitiam Sacrilegij: e contra verò furtum bovis, & furtum centum florenorum, physicè loquendo distinguuntur specie, eò quòd habeant objecta specie diversa; & tamen moraliter sunt peccata, & furta ejusdem speciei. Igitur loquendo de Distinctione Specifica morali peccatorum, ac in ordine ad Confessionem Sacramentalem, sit

Cur non sit sermo de Distinctione Specifica physica peccatorum?

40. **CONCL. I.** Distinctio Specifica moralis peccatorum omissionis, rectè desumitur ex actibus debitis, quorum sunt omissiones; atque ideò omissiones illæ sunt peccata specie distincta, quæ privant actibus debitis secundum speciem moraliter distinctis. Ita communiter Doctores. Sic v. g. omisio Missæ die Festo audiendæ, distinguitur specie ab omissione largitionis eleemosynæ in casu præcepto, quia ipsa Missæ auditio, atque elargitio eleemosynæ, sunt actus debiti specie distincti. E contra omisio Missæ in die Dominico, & omisio Missæ in die Festo, non distinguuntur specie moraliter, quia neque actus præceptus auditio- nis Missæ in prædictis diebus distinguitur specie. Et in hoc conveniunt omnes: major autem difficultas est de peccatis com-
missis

Distinctio Specifica moralis peccatorum omissionis, unde desumatur?

missionis, & unde desumenda sit eorum **Distinctio specifica moralis**; de quibus loquendo sit

Distinctio
specifica
moralis pec-
catorum
commissio-
nis desumi-
tur per or-
dinem ad
diversas
specie vir-
tutes,

41. **CONCL. II.** Distinctio specifica moralis peccatorum commisionis, desumitur recte per ordinem ad diversas specie virtutes, vel rectitudines, quarum formaliter sunt privationes. Ita Doctor noster *in 2. dist. 37. q. 1.* cum suis, & aliis, qui tenent, peccatum actuale formaliter consistere in privativo. Ratio est: quia universaliter privationes sumunt suam specificationem ab oppositis formis; sic enim cæcitas, & tenebræ distinguuntur specie ab invicem eò quòd oppositæ formæ, nempe lux & visus, specie distinguuntur: ergo cum peccatum commisionis formaliter consistat in privativo, juxta dicta *num. 20.* eiusdem Distinctio specifica recte desumitur in ordine ad diversas specie virtutes, vel rectitudines, quarum est privatio.

Vel rectitu-
dines, quarum
sunt forma-
liter priva-
tiones.

42. Dicitur notanter sub disjunctione, *per ordinem ad diversas specie virtutes, vel rectitudines.* Nam ad distinctionem specificam moralem peccatorum sufficit, ut vel diversis specie virtutibus opponantur, ut Furtum & Fornicatio, quorum prius oppositum est virtuti Justitiæ, alterum virtuti Castitatis; vel saltem eisdem virtuti secundum aliam & aliam specie rectitudinem, ut Avaritia & Prodigalitas, quæ specie differunt, non obstante, quòd opponantur eidem virtuti Liberalitatis: quia licet Liberalitas sit unica virtus formaliter & adæquata, includit tamen duplicem rectitudinem per respectum ad duo extrema; id est, duplex rationis dictamen, quorum uno prohibetur excessus, cui opponitur Prodigalitas, & altero defectus, cui opponitur Avaritia.

Ex sola di-
versitate
præceptorum
non semper
recte infer-
tur diversitas
specifica
peccato-
rum.

43. **CONCL. III.** Ex sola diversitate præceptorum non semper recte, ac sufficienter, colligitur ab extrinseco diversitas specifica peccatorum. Ita communis. Ratio est: quia fieri potest, & sæpe contingit, quòd eadem res, & ex eodem motivo formali, tam præcepto Divino quàm humano, Ecclesiastico & Civili præcipiatur, aut prohibeatur; sic enim furtum prohibetur tum Jure naturali, ac Divino, tum humano Ecclesiastico, & Civili: atqui ob hanc solam præceptorum diversitatem furtum simplex non contrahit plures specie malitias, ut omnes fatentur; ergo. Additur tamen in Conclusionem, *non semper recte colligitur*, propter mox dicenda: hinc sit

Quando ex
diversitate

44. **CONCL. IV.** Tunc solum ex diversitate præceptorum potest ab extrinseco colligi diversitas specifica peccatorum, quan-

quando praecipia illa sunt formaliter diversa; id est, quando sub diversis motivis formalibus, ad diversas virtutes, aut rectitudines spectantibus, quidpiam praecipunt, vel prohibent: ut v. g. quia datur praecipium Divinum prohibens furtum simpliciter ex motivo iustitiae, & simul aliud praecipium Ecclesiasticum prohibens furtum in loco sacro ex motivo Religionis; hinc malitia furti in loco sacro commissi, distinguitur specie a malitia simplicis furti; & qui furatur in loco sacro, duplicem committit malitiam specie distinctam, in iustitiae scilicet, & sacrilegii. Et idem fit in aliis similibus, quae prohibentur diversis praecipis ex motivo diversarum virtutum, vel rectitudinum.

praecipiorum
possit colligi
diversitas
specificam
peccatorum?

45. Dicitur notanter in Conclusionem, colligi potest ab extrinseco. Nam supposita etiam ejusmodi lege formaliter diversa, ad huc peccata illa specificantur intrinsece penes diversas illas virtutes, aut rectitudines, ex quarum motivo quidpiam est praecipium, vel prohibitum, & quarum peccata illa sunt privationes: ex diversitate praecipiorum vero dicta Distinctio solum colligitur ab extrinseco.

Saltem ab extrinseco.

46. Ex dictis deducitur I. cum Vasquez 1. 2. disp. 98. cap. 3. & aliis passim, non esse plura specie vel numero distincta peccata, in Confessione necessario explicanda, cum quis non jejunat in aliqua Vigilia incidente in Quadragesimam, aut Quatuor anni Tempora. Item si quis non audiat Missam die Dominico, in quem simul incidit Festum alicujus Sancti. Ratio est: quia jejunium, quamvis in dicto casu bis vel ter praecipatur ab Ecclesia, adhuc tamen semper praecipitur ex eodem motivo virtutis Temperantiae; unde quamvis detur duplex causa, seu duplex titulus malitiae, nempe duplex praecipium Ecclesiae, adhuc erit unica malitia, unumque peccatum. Idem dicendum de altero exemplo, ubi auditio Missae praecipitur in utroque casu ex motivo virtutis Religionis.

Vnicum est peccatum, non jejunare die, quae duplex occurrit jejunium Ecclesiasticum.

47. Deducitur II. cum eodem Vasquez, & aliis, secus esse dicendum de eo, qui Feriali sextâ tenetur jejunare ex voto: is enim, si Feriali sextâ, in quam simul incidit jejunium Ecclesiasticum Vigiliae, aut Quatuor, Temporum, violet jejunium, peccabit duplici peccato, scilicet & contra virtutem Temperantiae impositae ratione praecipii Ecclesiastici, & contra virtutem Religionis ratione voti.

Secus, si ad alterum quis tenetur ex voto.

48. Deducitur III. quod violatio Castitatis in Religioso professo, vel Clerico in sacris Ordinibus constituto, duplicem habeat

violatio Castitatis in

S

Religioso
professo, vel
Clerico in
Sacris, con-
tinet dupli-
cem specie
malitiam.
Non verò
novam, si
Religiosus
sit simul in
Sacris,

habeat malitiam speciei distinctam, ac necessario in Confessione explicandam: nimirum Luxuriæ contra Temperantiam, seu Castitatem; & Sacrilegii, contra Religionem: quia motiva harum virtutum sunt speciei distincta. Contra Religiosus professus, simulque in Sacris constitutus, non peccat nova speciei malitiam, propter duplex votum violatum, nempe votum Castitatis religiosæ, & votum Castitatis sacro Ordini annexum: quia hæc vota non sunt distinctæ speciei; sola autem præceptorum diversitas non facit malitias speciei distinctas, nisi etiam sint contra diversas speciei virtutes, vel rectitudines. Unde sufficit, quòd talis in Confessione dicat, se commisisse fornicationem contra votum Castitatis; uti post Sanchez *lib. 7. de Matr. disp. 27, n. 27.* Bonacinam, & communiorem aliorum, contra Ledesnam, notat Maltrius *disp. 14. Theol. Mor. n. 32.*

Si votum &
juramentum
sup. eadē
re factum
violatur, est
duplex spe-
cie malitia.

49. Secus foret, si votum, & juramentum, super eadem re factum violatur; quia tunc erit diversa speciei malitia, necessario in Confessione explicanda. Sanchez *ibidem n. 26.* Etsi enim tam votum, quam juramentum pertineant ad virtutem Religionis, adhuc tamen spectant ad ipsam sub diversa ratione, atq; rectitudine: votum quidem, ob fidem datam Deo servandam; juramentum verò, ne Deus in testem falso adducatur. Quòd si verò violatur votum, sæpius, aut etiam millies renovatum, committitur unicum nihilominus peccatum: quia omnia ea vota eodem modo ad unam Religionis virtutem pertinent; simulque repetitio illa voti habet se, sicut repetitum ejusdem rei ab eodem Superiore præceptum. Et conformiter dictis resolvi poterunt innumeri casus.

Quid, si vio-
letur votum
sæpius re-
novatum?

Q U Æ S T I O V,

Unde desumatur Distinctio numerica moralis
Peccatorum?

Ratio ordi-
nis Quæ-
stionum,

10. **C**um juxta Sacrum Concilium Trid. *sess. 14, cap. 5. & can. 7.* & omnes Catholicos, in Sacramento Pœnitentiæ confiteri teneamur omnia, & singula Peccata mortalia, tam quoad speciem, & circumstantias peccati speciem mutantem, quam quoad numerum, quorum memoria cum debita & diligenti præmeditatione habetur: post explicatum modum digno-